

Mroczne początki Wielkiego Resetu z Davos

28 sierpnia 2023

Klaus Schwab to niewiele więcej niż sprytny agent PR globalnego programu technokratycznego, korporacyjnej jedności władzy korporacyjnej z rządem, w tym ONZ, programu, którego początki sięgają początku lat 1970., a nawet wcześniej. Wielki Reset w Davos to jedynie zaktualizowany plan globalnej dystopijnej dyktatury pod kontrolą ONZ, która rozwijała się przez dziesięciolecia. Kluczowymi aktorami byli David Rockefeller i jego protegowany Maurice Strong.

Na początku lat 1970. prawdopodobnie nie było osoby bardziej wpływowej w polityce światowej niż zmarły David Rockefeller, wówczas powszechnie znany jako prezes Chase Manhattan Bank.

Tworzenie nowego paradygmatu

Pod koniec lat 1960. i na początku 1970. środowiska międzynarodowe bezpośrednio powiązane z Davidem Rockefellerem powołały do życia oszałamiającą grę elitarnych organizacji i ośrodków doradczo-doradczych. Należą do nich Klub Rzymski, fundusz „1001: A Nature Trust” powiązany z World Wildlife Fund (WWF), konferencja Narodów Zjednoczonych z okazji Dnia Ziemi w Sztokholmie, badanie autorstwa MIT, Limits to Growth oraz Komisja Trójstronna Davida Rockefellera.

Klub Rzymski

W 1968 roku David Rockefeller wraz z Aurelio Peccei i Alexandrem Kingiem założył neomaltuzjański zespół doradców Klub Rzymski (The Club of Rome). Aurelio Peccei był starszym menadżerem firmy samochodowej Fiat, należącej do potężnej włoskiej rodziny Agnelli. Gianni Agnelli z Fiata był bliskim

przyjacielem Davida Rockefellera i członkiem Międzynarodowego Komitetu Doradczego banku Chase Manhattan Bank Rockefellera. Agnelli i David Rockefeller byli bliskimi przyjaciółmi od 1957 r. Agnelli został członkiem-założycielem Komisji Trójstronnej Davida Rockefellera w 1973 r. Alexander King, szef Programu Naukowego OECD, był także konsultantem NATO.[1] To był początek tego, co stało się neomaltuzjańskim ruchem „ludzie zanieczyszczają”.

W 1971 roku Klub Rzymski opublikował pełen błędów raport „Granice wzrostu”, w którym przewidywano koniec cywilizacji, jaką znaliśmy, z powodu szybkiego wzrostu populacji w połączeniu ze stałymi zasobami, takimi jak ropa naftowa. W raporcie stwierdzono, że bez znaczących zmian w zużyciu zasobów „najbardziej prawdopodobnym skutkiem będzie raczej nagły i niekontrolowany spadek zarówno liczby ludności, jak i potencjału przemysłowego”.

Opierał się na fałszywych symulacjach komputerowych przeprowadzonych przez grupę informatyków z MIT. Zawierała odważną prognozę: „Jeśli obecne trendy wzrostu światowej populacji, industrializacji, zanieczyszczeń, produkcji żywności i wyczerpywania się zasobów nie zmienią się, granice wzrostu na tej planecie zostaną osiągnięte w ciągu najbliższych stu lat”. To był rok 1971. W 1973 Klaus Schwab podczas trzeciego dorocznego spotkania liderów biznesu w Davos zaprosił Peccei do Davos, aby przedstawił zgromadzonym dyrektorom generalnym korporacji granice wzrostu.[2]

W 1974 roku Klub Rzymski odważnie oświadczył: „Ziemia ma raka, a rakiem jest człowiek”. Następnie: „świat stoi w obliczu bezprecedensowego zestawu powiązanych ze sobą problemów globalnych, takich jak przeludnienie, niedobory żywności, wyczerpywanie się zasobów nieodnawialnych [ropa naftowa], degradacja środowiska i złe zarządzanie”.[3] Twierdzili, że konieczna jest „horyzontalna” restrukturyzacja systemu światowego... drastyczne zmiany w warstwie norm – to znaczy w systemie wartości i celach człowieka – są konieczne, aby

rozwiązać kryzysy energetyczne, żywnościowe i inne, tj. zmiany społeczne i Jeśli ma nastąpić przejście do wzrostu organicznego, potrzebne są zmiany w indywidualnych postawach.[4]

W swoim raporcie z 1974 r., *Mankind at the Turning Point*, Klub Rzymski argumentował dalej: „Rosnąca współzależność między narodami i regionami musi zatem przełożyć się na zmniejszenie niepodległości. Narody nie mogą być współzależne, jeśli każdy z nich nie zrezygnuje z części swojej niezależności lub przynajmniej nie uzna jej ograniczeń. Nadszedł czas, aby sporządzić ogólny plan organicznego, zrównoważonego wzrostu i rozwoju świata w oparciu o globalną alokację wszystkich skończonych zasobów i nowy globalny system gospodarczy”.[5]

Takie było wczesne sformułowanie Agendy 21 ONZ, Agendy 2030 i Wielkiego Resetu w Davos 2020.

David Rockefeller i Maurice’a Stronga

Zdecydowanie najbardziej wpływowym organizatorem programu „zerowego wzrostu” Rockefellera na początku lat 1970. był wieloletni przyjaciel Davida Rockefellera, miliarder naftowiec Maurice Strong.

Kanadyjczyk Maurice Strong był jednym z kluczowych wczesnych propagatorów naukowo błędnej teorii, że powodowane przez człowieka emisje CO₂ z pojazdów transportowych, elektrowni węglowych i rolnictwa spowodowały dramatyczny i przyspieszający wzrost globalnej temperatury, który zagraża „planecie”, tak zwanemu globalnemu ociepleniu.

Jako przewodniczący konferencji sztokholmskiej ONZ z okazji Dnia Ziemi w 1972 r. Strong promował program redukcji populacji i obniżania standardów życia na całym świecie w celu

„ratowania środowiska”.

Strong przedstawił swój radykalny program ekologa: „Czy jedyną nadzieją dla planety nie jest upadek uprzemysłowionych cywilizacji? Czy nie jest naszym obowiązkiem doprowadzenie do tego?”.[6]

To właśnie dzieje się obecnie pod osłoną głośnej globalnej pandemii.

Strong był ciekawym wyborem na stanowisko szefa ważnej inicjatywy ONZ mającej na celu mobilizację do działań na rzecz środowiska, ponieważ jego kariera i znaczna fortuna zostały zbudowane na eksploatacji ropy naftowej, podobnie jak niezwykła liczba nowych zwolenników „czystości ekologicznej”, takich jak David Rockefeller, Roberta O. Andersona z Aspen Institute czy Johna Loudona z Shell.

Strong poznał Davida Rockefellera w 1947 roku jako młody Kanadyjczyk, osiemnastolatek i od tego momentu jego kariera została powiązana z siecią rodziny Rockefellerów.[7] Dzięki nowej przyjaźni z Davidem Rockefellerem Strong w wieku 18 lat otrzymał klucz Stanowisko ONZ pod przewodnictwem skarbnika ONZ Noaha Monoda. Funduszami ONZ wygodnie zarządzał Chase Bank Rockefellera. Było to typowe dla modelu „partnerstwa publiczno-prywatnego”, jaki wdrażał Strong – prywatny zysk od rządu publicznego.[8]

W latach 1960. Strong został prezesem ogromnego montrealskiego konglomeratu energetycznego i koncernu naftowego znanego jako Power Corporation, należącego wówczas do wpływowego Paula Desmaraisa. Według kanadyjskiej badaczki Elaine Dewar Power Corporation wykorzystywano także jako fundusz na cele polityczne do finansowania kampanii wybranych kanadyjskich polityków, takich jak Pierre Trudeau, ojciec protegowanego z Davos, Justina Trudeau.[9]

Szczyty Ziemi

W 1971 roku Strong został mianowany Podsekretarzem Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku i Sekretarzem Generalnym nadchodzącej konferencji z okazji Dnia Ziemi, Konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Środowiska Człowieka (I Szczyt Ziemi) w Sztokholmie w Szwecji. W tym samym roku został także mianowany członkiem zarządu Fundacji Rockefellera – która sfinansowała jego rozpoczęcie projektu Sztokholmskiego Dnia Ziemi.[10] W Sztokholmie utworzono Program Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP), którego Strongiem został na czele.

W 1989 r. Sekretarz Generalny ONZ mianował Stronga przewodniczącym Konferencji ONZ w sprawie Środowiska i Rozwoju, czyli UNCED (Szczyt Ziemi II w Rio) w 1992 r. Nadzorował tam opracowywanie celów ONZ „Zrównoważone środowisko”, Agendy 21 na rzecz zrównoważonego rozwoju, która stanowi podstawę Wielkiego Resetu Klausa Schwaba, a także utworzenie Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) ONZ. Strong, który był także członkiem zarządu WEF w Davos, zorganizował dla Schwaba rolę kluczowego doradcy Szczytu Ziemi w Rio.

Jako Sekretarz Generalny Konferencji ONZ w Rio Strong zlecił także Klubowi Rzymskiemu sporządzenie raportu pt. „Pierwsza globalna rewolucja”, którego autorem jest Alexander King, w którym przyznano, że twierdzenie o globalnym ociepleniu CO₂ było jedynie wymyślonym podstępem mającym na celu wymuszenie zmian: „Wspólnym wrogiem ludzkości jest człowiek. Szukając nowego wroga, który by nas zjednoczył, wpadliśmy na pomysł, że zanieczyszczenie, zagrożenie globalnym ociepleniem, niedobory wody, głód i tym podobne będą odpowiednie. Wszystkie te zagrożenia są spowodowane interwencją człowieka i tylko poprzez zmianę postaw i zachowań można je pokonać. Zatem prawdziwym wrogiem jest sama ludzkość”.[11]

Delegat prezydenta Clintona w Rio, Tim Wirth, przyznał to samo, stwierdzając: „Musimy zająć się kwestią globalnego ocieplenia. Nawet jeśli teoria globalnego ocieplenia jest błędna, będziemy postępować właściwie, jeśli chodzi o politykę gospodarczą i politykę środowiskową”. [12]

W Rio Strong jako pierwszy przedstawił manipulacyjną ideę „zrównoważonego społeczeństwa”, definiowaną w odniesieniu do arbitralnego celu, jakim jest eliminacja CO₂ i innych tak zwanych gazów cieplarnianych. Agenda 21 stała się Agendą 2030 we wrześniu 2015 roku w Rzymie, za błogosławieństwem Papieża, zawierającą 17 „zrównoważonych” celów. Oświadczył m.in.: „Ziemia, ze względu na swój wyjątkowy charakter i kluczową rolę, jaką odgrywa w osadnictwie ludzkim, nie może być traktowana jako zwykły aktyw, kontrolowany przez jednostki i podlegający presji i nieefektywności rynku. Prywatna własność gruntów jest również głównym narzędziem akumulacji i koncentracji bogactwa, a zatem przyczynia się do niesprawiedliwości społecznej... Sprawiedliwość społeczna, odnowa i rozwój miast, zapewnienie ludziom przyzwoitych mieszkań i zdrowych warunków można „osiągnąć jedynie wtedy, gdy ziemia jest użytkowana” w interesie całego społeczeństwa”.

Krótko mówiąc, prywatna własność gruntów musi zostać uspołeczniona na rzecz „społeczeństwa jako całości”, co jest ideą dobrze znaną w czasach Związku Radzieckiego i kluczową częścią Wielkiego Resetu w Davos.

W Rio w 1992 roku, gdzie był przewodniczącym i sekretarzem generalnym, Strong oświadczył: „Jest oczywiste, że obecny styl życia i wzorce konsumpcji zamożnej klasy średniej – obejmujące duże spożycie mięsa, spożywanie dużych ilości żywności mrożonej i wygodnej, korzystanie z paliw kopalnych, urządzeń, klimatyzacji w domu i miejscu pracy oraz mieszkalnictwo podmiejskie – są nietrwałe”. [13]

W tym czasie Strong znajdował się w samym centrum transformacji ONZ w narzędzie narzucania nowego globalnego

„paradygmatu” technokratycznego w ukryciu, używając strasznych ostrzeżeń przed wyginięciem planet i globalnym ociepleniem, łącząc agencje rządowe z władzą korporacyjną w ramach niewybieralnej kontroli praktycznie wszystkiego, pod przykrywką „zrównoważonego rozwoju”. W 1997 r. Strong nadzorował utworzenie planu działania po Szczycie Ziemi, Globalnej oceny różnorodności, planu wdrożenia czwartej rewolucji przemysłowej, spisu wszystkich zasobów na planecie, sposobów ich kontrolowania i sposobu tej rewolucji zostanie osiągnięty.[14]

W tym czasie Strong był współprzewodniczącym Światowego Forum Ekonomicznego Klausa Schwaba w Davos. W 2015 roku, po śmierci Stronga, założyciel Davos Klaus Schwab napisał: „Był moim mentorem od chwili powstania Forum: wspaniały przyjaciel; niezastąpiony doradca; i przez wiele lat członek Zarządu Fundacji”.[15]

Zanim opuścił ONZ w związku ze skandalem korupcyjnym w Iraku dotyczącym żywności za ropę naftową, Strong był członkiem Klubu Rzymskiego, powiernikiem Instytutu Aspen, powiernikiem Fundacji Rockefellera i Fundacji Rothschilda. Strong był także dyrektorem Temple of Understanding of the Lucifer Trust (znanej również jako Lucis Trust) mieszczącej się w katedrze św. Jana Bożego w Nowym Jorku, „gdzie pogańskie rytuały obejmują eskortowanie owiec i bydła do ołtarza w celu błogosławienia. Tutaj wiceprezydent Al Gore wygłosił kazanie, podczas gdy wierni maszerowali do ołtarza z miskami pełnymi kompostu i robakami”.[16]

Takie jest mroczne pochodzenie programu Wielkiego Resetu Schwaba, w którym powinniśmy jeść robaki i nie posiadać własności prywatnej, aby „uratować planetę”. Program jest mroczny, dystopijny i ma na celu wyeliminowanie miliardów z nas, „zwykłych ludzi”.

Autorstwo: F. William Engdahl

Źródło zagraniczne: GlobalResearch.ca

0 autorze

F. William Engdahl jest konsultantem i wykładowcą ds. ryzyka strategicznego. Uzyskał dyplom z polityki na Uniwersytecie Princeton i jest autorem bestsellerów na temat ropy naftowej i geopolityki. Jest pracownikiem naukowym Centrum Badań nad Globalizacją (CRG).

Przypisy

[1] Biografie 1001 członków Nature Trust, Gianniago Agnelli, http://www.bibliotecapleyades.net/sociopolitica/sociopol_1001club02.htm

[2] Klaus Schwab, „Światowe Forum Ekonomiczne: partner w kształtowaniu historii – pierwsze 40 lat: 1971–2010”, 2009, Światowe Forum Ekonomiczne, s. 10-10. 15, https://www3.weforum.org/docs/WEF_First40Years_Book_2010.pdf

[3] Cytat z raportu Klubu Rzymskiego, „Mankind at the Turning Point”, 1974, <http://www.greenagenda.com/turningpoint.html>

[4] Tamże.

[5] The Club of Rome, „Mankind at the Turning Point”, 1974, cytowane w: Brent Jessop, „Mankind at the Turning Point – Part 2 – Created A One World Consciousness”, <http://www.wiseupjournal.com/?p=154>

[6] Maurice Strong, Przemówienie otwierające Szczyt Ziemi ONZ w Rio, Rio de Janeiro, 1992, <http://www.infowars.com/maurice-strong-in-1972-isnt-it-our-responsibility-to-upadek-społeczeństw-przemysłowych/>

[7] Elaine Dewar, „Cloak of Green: The Links między kluczowymi grupami ekologicznymi, rządem i wielkim biznesem”, Toronto,

James Lorimer & Co., 1995, s. 259-265.

[8] Brian Akira, „Narody Zjednoczone Lucyfera”,
http://www.fourwinds10.com/siterun_data/religion_cults/news.php?q=1249755048

[9] Elaine Dewar, op.cit. P. 269-271.

[10] Ibidem, s. 25. 277.

[11] „Czym jest Agenda 21/2030 Kto za nią stoi? Wprowadzenie”,
<https://sandiadams.net/what-is-agenda-21-introduction-history/>

[12] Larry Bell, „Agenda 21: Szczyt Ziemi ONZ ma głowę w chmurach”, „Forbes”, 14 czerwca 2011 r.

[13] John Izzard, Maurice Strong, Climate Crook, 2 grudnia 2015,
<https://quadrant.org.au/opinion/doomed-planet/2015/12/discovering-maurice-strong/>

[14] „Czym jest Agenda 21/2030 Kto za nią stoi? Wprowadzenie”,
<https://sandiadams.net/what-is-agenda-21-introduction-history/>

[15] Maurice Strong An Appreciation, „Klaus Schwab”, 2015,
<https://www.weforum.org/agenda/2015/11/maurice-strong-an-appreciation>

[16] Dr Eric T. Karlstrom, ONZ, Maurice Strong, Crestone/Baca, Kolorado i „New World Religion”, wrzesień 2017,
<https://naturalclimatechange.org/new-world-religion/part-i/>